

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Testimonis de l'Evangelí al cor del món

IMATGE: FREEPIK

Avui celebrem un dels esdeveniments més importants de la història de l'Església. Explica l'autor del llibre dels Fets dels Apòstols que, el dia de la festa de Pentecosta, hi havia els deixebles de Jesús reunits a Jerusalem. De sobte, van sentir un soroll estrepitós, com un vent que bufava amb força. Era l'Esperit Sant. L'Esperit es va posar sobre cadascun dels deixebles i els va donar la força necessària per donar testimoni de Jesús fins als confins del món.

Aquest esdeveniment que va passar en la Pentecosta no és un fet del passat. També avui, a la nostra vida de cada dia, l'Esperit Sant continua venint sobre nosaltres, ens ensenya a mirar la realitat amb els ulls de Jesús i a portar el missatge d'amor i d'esperança a tots els nostres germans i germanes.

En aquesta data tan significativa per als cristians, l'Església que pelegrina a Espanya prepara cada any la campanya del Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. Avui l'Església reconeix i anima la feina pastoral dels laics. El lema que ens ha propo-

sat per a aquest dia és: «Junts anunciem allò que vivim.»

Sobre aquest lema, voldria compartir amb vosaltres un text de la primera carta de sant Joan que ens ajudarà a comprendre millor la campanya d'aquest any. Diu l'apòstol Joan: Això que hem vist i sentit us ho anunciem, perquè estigueu en comunió amb nosaltres com nosaltres estem en comunió amb Déu Pare i amb el seu Fill Jesucrist (cf. 1Jn 1,3).

L'apòstol Joan vol anunciar allò que ha vist i sentit. Ell va conèixer Jesús, va escoltar les seves paraules i va veure com actuava. També nosaltres estem cridats a trobar-nos amb Jesús, a conèixer el seu missatge per transmetre'l als altres amb les nostres paraules i les nostres obres.

Tots els batejats tenim la missió d'anunciar als nostres germans: «Jesús t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (*Evangelii gaudium*, 164). I no només d'anunciar-lo, sinó de fer-lo vida.

Concretament, els laics són testimonis de l'Evangelí al cor del món, a tota la societat. Estan cridats a ser bona notícia en l'àmbit familiar, a la feina o a la política. Estan cridats a oferir el consol de Déu a tothom i, preferentment, a aquells que han quedat a la vora del camí.

Aquesta missió la fan els laics al costat dels bisbes, els preveres, els diaques i els membres de la vida consagrada. Tots som deixebles missioners i corresponsables en la missió d'anunciar l'Evangelí que hem rebut de Jesucrist. Demanem a Déu que ens ajudi a caminar units i en comunió, a crear llaços d'amor amb Déu i amb els nostres germans.

Benvolguts germans i germanes, preguem: «Esperit Sant, vine i omple'ns de la teva força i de la teva llum per anunciar amb la nostra vida diària la Bona Nova de l'Evangelí.»

Maria, reina dels apòstols, ajuda'ns a crear comunitats generoses i fraternes que serveixin els germans amb alegria i passió.

ENTREVISTA

Restauració amb descoberta

JOSEP VIVES

Arran de la restauració del Sant Crist de Lepant de la Catedral de Barcelona s'ha descobert una antiga policromia radiant i en molt bon estat rere una capa de fum, sutge i vernissos del segle XIX i repintades posteriors. Historiadors de l'art especialistes en escultura apunten que la talla podria ser del s. XIII i no del s. XVI, com es pensava fins ara. Aquesta imatge és la més venerada de Barcelona i la segona de Catalunya, darrere de la Moreneta. Mn. Josep Vives és arxiprest i prefecte de litúrgia de la Catedral de Barcelona.

Per què és important la descoberta?
Aquesta restauració ha permès conèixer millor com és la imatge del Sant Crist de Lepant. Ens hem adonat que és una imatge molt valuosa també des del punt de vista artístic. En aquest sentit, hem recuperat un tresor que ens ajuda a estimar més tot el que Crist ha fet per nosaltres.

Per què té tanta veneració?
Certament, la devoció a aquesta imatge ve de molt antic, i els fidels sempre l'han venerat molt. La imatge tal i com ara la veiem ens ajuda a identificar-nos encara més amb la Passió del Senyor. Contemplar el seu rostre, la seva sang, fins i tot a l'esquena, o la ferida del costat, ens ajuda a adonar-nos de l'amor del Senyor que ha volgut compartir els nostres sofriments. Estem contents que a casa nostra es veneri d'aquesta manera el Sant Crist.

Properament fareu un congrés per tractar aquesta figura. Per què té tant d'interès?

L'impacte que ha suposat aquest redescobrir la imatge ha portat a voler conèixer, encara més, aspectes que no coneixem de manera precisa, com és la datació de la imatge i altres dades que ens podran ajudar a conèixer millor la talla del Sant Crist i, per tant, també indirectament podran afavorir la pietat popular.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La carta del senyor rector

Ha arribat el dia de la celebració de la primera comunió dels infants de la parròquia, després dels dos cursos de preparació. El senyor rector no hi és. L'han operat, fa pocs dies. Tot, però, està previst i a l'hora fixada, la processó que aplega infants, catequistes i celebrant entra a la nau del temple. Abans de començar l'Eucaristia, tothom s'asseu i un dels catequistes llegeix aquestes ratlles: «Bon dia! Avui, des de l'hospital, soc molt a prop vostre. El Bon Jesús ha volgut ser el vostre amic i vosaltres l'heu acollit i heu acceptat de participar i viure la seva festa! E! Que avui Jesús us ha convidat a seure a taula amb Ell. Jesús és el més important i l'únic protagonista d'aquest dia, tots els altres som convidats a la seva taula.

Quan anem a la festa d'algun amic sempre, o quasi sempre, li portem algun regal. Alguna cosa que sabem que necessita i que li pugui agradar... Li heu ofert cap regal a Jesús? Sí?... No?... Escolteu el que avui us diu: "Gràcies, nens i nenes! Gràcies per haver acceptat de ser els meus amics! Gràcies per deixar-me ser amic vostre. Gràcies per haver acceptat la invitació a la festa d'avui i per acceptar de seure-us a la meua taula! Us han

preguntat si m'havíeu portat algun regal? I ara! Espero que no! No en necessito cap... o sí. Sabeu? Saps? El que més desitjo en aquests moments és que em regalis la teva pau, jo a canvi et regalaré la meua perquè l'escampis arreu i a tothom! Que em regalis la teva alegria, jo a canvi te'n donaré de la meua perquè m'ajudis a què ningú estigui sol, ningú estigui trist. Que em regaleu els vostres cors oberts, de bat a bat, jo a canvi us prometo a tots quedar-me sempre en Ell i ser amb vosaltres cada dia fins a la fi del món! Que em regaleu, també i sobretot, la vostra vida, jo a canvi us lliuro la meua, el meu cos, la meua sang, perquè cada dia sigueu més i més forts per estimar i ajudar a qui ho necessita. Convertiu-vos vosaltres mateixos en el regal que puguin necessitar els vostres pares i mares, germans, avis, tiets i cosins. Sigueu regal d'amistat, d'abraçada i respecte per a tothom, per als amics i per als companys de l'escola i d'arreu. Convertint-vos en regal d'Amor per als altres".»

El mossèn, de l'hospital estant, els recorda: «Jesús els diu: Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set» (Jn 6,35).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

En camino con Cristo, llenos de su Espíritu

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En febrero de este año, siguiendo la línea del Sínodo «Por una Iglesia sinodal», se concluía la etapa continental europea. En un subtítulo del documento final, leemos: «En camino con Cristo, llenos de su Espíritu». Cuatro puntos bellos e intensos lo desarrollan.

Se nos invita a conformarnos interna y externamente al estilo de vida del Señor, pobre y humillado, siervo que manifiesta el amor del Padre. Todos con Cristo somos comunidad eclesial en el seguimiento y en el servicio. El Espíritu Santo es el principal motor y protagonista. La conversión personal y comunitaria se sitúa en las bases de nuestras acciones, deseos y propuestas.

«María, la madre de Dios, está siempre con nosotros en el camino sino-

dal, porque es también "Madre de la Iglesia"; madre de todos los que son compañeros y discípulos de su hijo». María, en este mes de mayo, sale al paso de nuestro recorrido sinodal. Mañana la celebramos como «Madre de la Iglesia», podemos pedirle que nos auxilie «siempre que nos sintamos perdidos, confundidos o dudosos». Al mirarla, ella, seguro, nos invita a mirar a su hijo. Nos dirige hacia él, origen y meta; fuente y esperanza. Pongamos bajo su protección, con nuestra oración, el proceso sinodal.

Nuestra Señora del Camino acompaña la invocación conjunta de las diversas vocaciones eclesiales laical y sacerdotal; en ellas, la vida consagrada, de familia y religiosa, se une en plegaria confiada.

Lectures de la missa diària i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[Gn 3,9-15.20 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 86 / Jn 19,25-34]. **Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església.** Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs. Sant Pau VI, papa.

30. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. **Jesucrist, gran sacerdot per sempre.** Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesial. Sant Ignasi (Iñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Divendres [Sir 44,19-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Gemà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dissabte. [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ † Diumenge vinent, Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 3 / 2Co 13,11-13 / Jn 3,16-18]. **La Santíssima Trinitat.** Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev. fund. Caracciollins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem perquè la comunitat internacional es comprometí concretament en l'abolició de la tortura, garantint el suport a les víctimes i a les seves famílies.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplab fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor. / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre. / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se lo otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

«Veniu, oh Esperit Sant»

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Necessitem un nou alè de vida, i omplir-nos d'una força, d'un do interior que transformi les nostres comunitats i a cada un de nosaltres.

Ho necessitaven, també, aquells primers deixebles de Jesús, que l'havien experimentat vivent, ressuscitat, però que es trobaven tancats, com si estiguessin empresonats en les seves coses, amb una certa por de proclamar arreu el que ells havien vist i sentit referent al Senyor Ressuscitat.

Creuen, esperen, procuren ajudar-se, però tenen por, i són incapaços de viure amb goig la seva fe, i de transmetre-la als altres.

No se senten capaços de realitzar la missió que Jesús els havia donat: fer arribar la «Bona Nova» a tots els pobles. Necessiten el buf de l'Esperit que, com si fos un vent o un foc ardent, els doni un impuls renovat que els ompli d'energia i coratge, per obrir-se i sortir a anunciar la gran notícia de Jesucrist Ressuscitat i de tot el seu missatge.

Un missatge que ha de transformar el món, obrint els cors de les persones per acceptar i viure seguint el camí que Jesús ens comunica.

L'Esperit Sant dona nova vida a la comunitat cristiana, i genera comunió de vida, amb diversitat de dons, que cal posar al servei de tothom.

Els que desitgem seguir a Jesucrist, tenim llengües, cultures, races, sensibilitats, condicionaments socials i possibilitats ben diferents. I cal que acollim el variat do de Déu, el seu Esperit Sant, que ens ha de fer capaços de viure agermanats, sabent que tots ens necessitem, són complementaris, i ens hem d'ajudar i estimar.

Avui, les nostres comunitats cristianes, que sovint viuen massa tancades, necessitem d'un gran esclat de gràcia de l'Esperit Sant, que ens transformi, ens obri i ens ajudi.

Avui podem arribar a parlar una mateixa llengua i no entendre'ns i barallar-nos; deixem que l'Esperit ens transformi i, fins parlant en diferents llenguatges, sapiguem comunicar un mateix amor, que ens fa viure les nostres diferències, complementant-nos, sense confrontacions ni rivalitats.

Cal que invoquem l'Esperit Sant, cal que ens hi obrim amb una actitud ben noble i generosa. Deixem que el seu alè de vida i amor, com un vent fort, ens condueixi a una vida cristiana renovada i oberta; que com un foc ardent, abranci el nostre interior i ens condueixi a viure i estimar seguint Crist Ressuscitat. «Veniu, oh Esperit Sant.»

AGENDA

Recés de Betània. El proper diumenge, 28 de maig, de 10 a 17.30 h, tindrà lloc un recés dirigit per fra Francesc Sánchez, o.f.m. cap. Preu: 16 € i inclou el dinar. Lloc: Casa Betània. Per a més informació: tel. 933 751 102 (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat).

Fundació Joan Maragall. El proper dimarts, 30 de maig, a les 19 h, se celebrarà la conferència de cloenda del curs 2022/2023 de la Fundació Joan Maragall. Porta per nom «Ideas para aterrizar en un planeta desbordado» i anirà a càrrec de l'antropòloga, enginyera tècnica i educadora social, Yayo Herrero. Serà a l'Auditori de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna. Cal confirmació d'assistència. Tel. 934 880 888 (c/ Valldonzella, 12).

Església de Montalegre. El proper dimecres, 31 de maig, a les 19 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, administrarà el sagrament de la confirmació a la fe cristiana a l'església de Montalegre, de Barcelona (c/ Valldonzella, 13).

Grup de teatre del Seminari de Barcelona. El divendres 2 de juny, a les 19 h, i el dissabte 3 de juny, a les 17 i a les 19 h, el grup de teatre del Seminari Conciliar de Barcelona torna a l'escena amb l'obra *Arsènic sol... o amb llet?*. El format serà de taquilla inversa. Els diners recaptats aniran destinats a la comunitat religiosa de les

REFLEXIONS D'ESTIU

Elogi d'allò que no en fem mai

Mn. Oriol Xirinachs (Barcelona, 1935) és capellà de la diòcesi de Barcelona i membre de l'Associació de Preveres del Pradó. Tot el seu ministeri com a capellà l'ha exercit en barris obrers i populars, alhora que ha estat membre actiu en organitzacions en el món de la marginació i en tasques de pastoral social. És autor de cinc llibres. En les properes setmanes us oferirem, uns fragments del seu llibre: *Elogi d'allò que no en fem mai* (Publicat per Editorial Claret l'any 2021) refets per al *Full Dominical*.

Aquí us en presentem la seva síntesi o tema de fons. Vivim en una societat en la que anem, de l'elogi apegalós a tort i a dret, a la crítica despietada dels famosos en qualsevol camp de la vida social.

I allò que ho fa més trist, és que tant en un cas com en l'altre la motivació respon sovint, no tant a uns valors que es volen reconèixer, sinó als interessos, amiguismes, recompenses o, per contrari, a revenges, traïcions o gelosies.

En la nostra vida de cada dia elogiem aquells grans valors universals com poden ser la llibertat, la justícia, la veritat o la fraternitat, però contradictòriament també trobem, sovint, elogiats comportaments que no tenen res d'elogiable com poden ser el fugir d'estudi, el triomf fàcil, l'adulació, l'engany, etc.

En canvi hi ha uns comportaments dels que se'n poden fer dues lectures, segons on i com són viscuts, i dels que correntment ens fixem

en la forma negativa i, lògicament menyspreable. En aquests textos voldria senyalar-ne la forma i circumstància en que poden ser els «petits valors» en front aquells tan solemnes o els menyspreables. Aquells que els viuen poden complir una funció crítica d'aquells altres, en la mateixa línia en que sant Pau ens diu que «Déu ha escollit gent que no compta, els menyspreats d'aquest món; ha escollit els qui no són res per anular els qui són alguna cosa» (1Co 1,28). Comportaments que quan són viscuts tal com els presentem tenen un autèntic valor evangèlic.

Germanetes dels Pobres, que cuiden persones grans que estan soles (Plaça Tetuan, 49).

Sopar tertúlia. El proper divendres, 2 de juny, a les 20.30 h, el Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona organitzarà un sopar tertúlia a càrrec de Xavier Guix, psicòleg, terapeuta i facilitador de processos d'autoconeixement, amb el títol «Les cares de la soledat» (c/ València 244, 4t).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper diumenge, 4 de juny, a les 17.45 h, *Lectio divina* en grup sobre l'evangeli del diumenge. Acompanya la Gna. Catalina Terrats (c/ Anglès, 55).

Església de Sant Gaietà-P.P. Teatins. El proper dimarts, 6 de juny, a les 19 h, concert d'alumnes de l'Aula Escola Europea. Tocaran obres de: Terry Gilson, Txarango, Pep Sala, entre d'altres. Concert solidari. Aportació voluntària

a favor de la «Fundación Mirada de Esperanza» (c/ Consell de Cent, 293).

Defensa de la tesi doctoral sobre Joseph Ratzinger. El divendres 9 de juny, a les 10 h, el llicenciat Aureli Ortín Maynou defensarà la tesi doctoral sota el títol *Aproximació al pensament filosòfic de Joseph Ratzinger*, a l'Ateneu Universitari Sant Pau (c/ Diputació, 231).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Testigos del evangelio en el corazón del mundo

Hoy celebramos uno de los acontecimientos más importantes de la historia de la Iglesia. Cuenta el autor del libro de los Hechos de los Apóstoles que, el día de la fiesta de Pentecostés, se encontraban los discípulos de Jesús reunidos en Jerusalén. De pronto, escucharon un estruendo, como de un viento que soplaban con fuerza. Era el Espíritu Santo. El Espíritu se posó sobre cada uno de los discípulos y les dio la fuerza necesaria para dar testimonio de Jesús hasta los confines del mundo.

Este acontecimiento que sucedió en Pentecostés no es un hecho del pasado. También hoy, en nuestra vida de cada día, el Espíritu Santo sigue viniendo sobre nosotros, nos enseña a mirar la realidad con los ojos de Jesús y a llevar su mensaje de amor y de esperanza a todos nuestros hermanos y hermanas.

En esta fecha tan significativa para los cristianos, la Iglesia que peregrina en España prepara

cada año la campaña del Día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar. Hoy la Iglesia reconoce y anima el trabajo pastoral de los laicos. El lema que nos ha propuesto para este día es: «Juntos anunciamos lo que vivimos.»

A propósito de este lema, quisiera compartir con vosotros un texto de la primera carta de san Juan que nos ayudará a comprender mejor la campaña de este año. Dice el apóstol Juan: Eso que hemos visto y oído os lo anunciamos, para que estéis en comunión con nosotros como nosotros estamos en comunión con Dios Padre y con su Hijo Jesucristo (cf. 1Jn 1,3).

El apóstol Juan quiere anunciar aquello que ha visto y oído. Él conoció a Jesús, escuchó sus palabras y vio como actuaba. También nosotros estamos llamados a encontrarnos con Jesús, a conocer su mensaje para transmitirlo a los demás con nuestras palabras y nuestras obras.

Todos los bautizados tenemos la misión de anunciar a nuestros hermanos: «Jesús te ama, dio su vida para salvarte, y ahora está vivo a tu lado cada día, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte» (*Evangelii gaudium*, 164). Y no solo de anunciarlo, sino de hacerlo vida.

Concretamente, los laicos son testigos del evangelio en el corazón del mundo, en toda la sociedad. Están llamados a ser buena noticia en el ámbito familiar, en el trabajo o en la política. Están llamados a ofrecer el consuelo de Dios a todos y, preferencialmente, a aquellos que han quedado al borde del camino. Esta misión la realizan los laicos junto a los obispos, los presbíteros, los diáconos y los miembros de la vida consagrada. Todos somos discípulos misioneros y corresponsables en la misión de anunciar el Evangelio que hemos recibido de Jesucristo. Pidamos a Dios que nos ayude a caminar unidos y en comunión, a crear lazos de amor con Dios y con nuestros hermanos.

Queridos hermanos y hermanas, oremos: «Espíritu Santo, ven y llénanos de tu fuerza y de tu luz para anunciar con nuestra vida diaria la Buena Nueva del Evangelio.»

María, reina de los apóstoles, ayúdanos a crear comunidades generosas y fraternas que sirvan a sus hermanos con alegría y pasión.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM